

Prædiken til 3. søndag i fasten

Luk. 11, 14-28

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Engang var Jesus ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham. Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer. Når en stærk mand fuldt bevæbnet vogter sin gård, kan hans ejendele være i fred. Men kommer der en, der er stærkere, og overvinder ham, tager han straks alle de våben, som den anden havde sat sin lid til, og fordeler byttet. Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder. Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når

den kommer, finder den det fejte og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.« Mens han sagde det, var der en kvinde i skaren, der råbte: »Saligt er det moderliv, som bar dig, og de bryster, du diede!« Men han svarede: »Javist! Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!« Lukasevangeliet 11,14-28

Redaktion
Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk

Guds rige er lige her! Guds rige er hos os her i kirken og i hele landet denne søndag. I hvert bankende hjerte, i hver plante og blomst, i hver solopgang og solnedgang. Gud viser sig i endnu stærkere glimt, når der sker noget godt. Når skønheden bryder frem. Når ondskaben må vige for et smil. Når det grimme bliver buet ud af vores livs stadion.

Guds rige kom med Jesus og er således stadig synlig i vores hverdag. Når vi holder i hånden og ofrer os for hinanden. Vi skal samle sammen. Ikke hver for sig. For så viser vi. Vi knækker og dør. Vi kan gøre hinanden salige ved at hjælpe, men også at tage imod hjælp. Se, den var straks værre. Jeg kender det selv. At erkende, at man ikke kan klare alting selv. At man har brug for andre, ligesom andre har brug for dig. Sammen bliver vi den smukkeste buket for Herren.

Sammen får vi vores næring fra kærligheden og ikke fra ondskabens tomhed. Vi samles rundt om Guds bål, så vi alle får varme. Vi må aldrig forvise nogen til kulden og ensomheden.

Jesus hjælper den stumme til at tale. Vi kender selv mange, som holder ting inde. Som kunne have godt af at snakke lidt om de svære ting. Men det er det sværeste i verden. Det er derfor et lille mirakel hver gang, at vi får talt ud. Hver gang vi formår at forbinde vores hjerte til vores tunge. Ligesom det kendte billede af den italienske

maler Michelangelo, hvor Gud og Adams fingre mødes, lige så kan vi i samtalen og forståelsen af hinanden skabe en guddommelig energi. Der hvor andres problemer bliver til dine. Der hvor ét hjerte lettes, så det kan vokse igen. I de øjeblikke udvider vi Guds skaberværk. I det øjeblik slår vi gnister, som Gud ser.

Lad os få hinanden til at tale! Lad os få hinanden i tale! Jeg kan jo ikke tale hele tiden.

I dag er det 3. søndag efter Fasten. Man kan faste ved ikke at spise. Men man kan også *faste* på en anden måde. Ved at *feste* for det gode. Ved at være gavmild. Ved at tjene kærligheden. Ved at dele. Ting og tanker. Sådan driver vi ondskaben ud. Vi er sat på prøve hele vores liv. En ubarmhjertig vægt, som vejer vores sjæl på daglig basis. Men her i kirken er vægten blevet væk. Jesus har ødelagt den. Og hvis vi alle forsøger at tjene det gode, så har vi ikke brug for en vægt. Så dør egoismen, nærigheden og ensomheden i vores liv.

I kirken ser vi hinanden i øjnene. Vi ser ikke kun kød, men sjæl. En dyrebar skat, som vi alle indeholder. Vores runde store øjne er indgangen og udgangen fra vores sjæl til den runde store jord. Den store jord som er Guds store gave.

Lad os arbejde for vores og hinandens sjæl, lige som Jesus altid arbejdede for os! Lad os smykke vores sjæl med troens smykker og elske vores kirke, der hvor vi sammen møder Ham.

Lad os derfor bede for visdommen til at træffe valg, som gør en forskel for andres lykke og klodens åndedræt. Den klode, som bærer præg af Guds rige, Guds skaberværk.

Lad os være engle i forårssolen og svæve med Herren i vores hjerter og med kærlighed i vores årer.
Lad håbet lyse over os alle, der lever midt i Guds rige!
I Jesu Kristi navn
Amen

Kristoffer Uhre Knattrup
Skorup-Tvilum Pastorat

Salmer (Den Danske Salmebog):

754: Se nu stiger solen
302: Kom Helligånd
164: Øjne I var lykkelige
439 + 321, v. 6
52: Du Herre Krist
337: Behold os Herre